

ТЕМА 1. СУТНІСТЬ І ФУНКЦІЇ ГРОШЕЙ

Базові терміни та поняття:

Монетаризм - школа в економічній науці, яка ставить гроші у центр макроекономічної політики. Монетаризм базується на кількісній теорії грошей, що пов'язує рівень цін з кількістю грошей у народному господарстві країни. Монетаризм стверджує, що грошові фактори мають визначальний вплив на економіку і що, зокрема збільшення грошової маси державою веде швидше до інфляції, ніж до підвищення зайнятості.

Монетарист - людина, яка дотримується монетаристської теорії.

Монетизація - продаж урядом цінних паперів банкам з метою фінансування дефіциту бюджету.

Трансакція - (лат. transactio - завершення) - операція, угода, що супроводжується взаємними поступками.

Фінансовий інструмент - засіб, який використовується урядом для досягнення своєї макроекономічної мети. Наприклад, державні видатки та оподаткування можуть розглядатися як інструменти, спрямовані на досягнення повної зайнятості

ТЕМА 2. ГРОШОВИЙ ОБІГ І ГРОШОВА МАСА, ЩО ЙОГО ОБСЛУГОВУЄ

Базові терміни та поняття:

Бартер - обмін одного товару на інший без допомоги грошей.

Білонна монета - розмінна монета з дрібною вартістю, яка карбується не з дорогоцінного металу

Готівкові гроші - виготовлені з паперу або іншого малоцінного металу знаки вартості.

Депозитні гроші - неповноцінні знаки вартості, які не мають речового виразу й існують лише у вигляді певних сум на розрахунках у банках.

Електронні гроші - різновид депозитних грошей, які означають, що переведення грошових сум по рахунках в банках здійснюється автоматично з допомогою ЕОМ за безпосереднім розпорядженням власників поточних рахунків.

Кредитна картка - іменний грошовий документ, що видається банком власнику поточного рахунку і дає йому можливість оплатити через ЕОМ свої покупки і погасити борги переказом грошей по рахунку без використання готівки.

Кредитні гроші - неповноцінні знаки вартості, які виникають і функціонують у обігу на основі кредитних стосунків.

Монета - установленої форми зливки металу, вагу і пробу яких засвідчує своїм штемпелем держава.

Грошовий агрегат - показник грошової маси, в якому зібрана певна її частина, наприклад M_0 - маса готівкових грошей в обігу.

Грошовий мультиплікатор - це коефіцієнт, який відображає співвідношення між первинною емісією грошей і кінцевим збільшенням грошової маси в результаті цієї емісії.

Грошовий оборот - сукупність переміщень грошових коштів між економічними суб'єктами в процесі обміну щодо погашення грошових зобов'язань.

Грошові потоки - частини грошового обороту, що відображають певні платежі (наприклад, за товари, послуги, працю) формування та використання фінансових ресурсів держави тощо.

Маса грошей - сукупність грошових коштів у будь-якій формі, яка є в розпорядженні економічних суб'єктів у даний момент.

ТЕМА 3. ГРОШОВИЙ РИНОК

Базові терміни та поняття:

Банківський процент - процент, установлений як плата за здійснювані банком операції.

Грошова база (гроші підвищеної сили) - гроші, емітовані центральним банком у вигляді готівки або записів по рахунках, що являють собою зобов'язання центрального банку проти внутрішніх та закордонних активів.

Грошовий ринок - сукупність грошових інститутів, що спрямовують потоки грошових коштів від власників (продавців) до позичальників (покупців). Об'єктом купівлі-продажу на грошовому ринку слугують короткострокові боргові зобов'язання.

Депозитний процент - ставка процента, який виплачується по вкладах населення та юридичних осіб.

Маржа - різниця між ставками позичкового та депозитного процента, яка представляє собою прибуток банку.

Міжбанківський процент - процент по кредитах, що видаються одним комерційним банком іншому.

Обліковий процент - процент, установлений як плата за кредити, що надаються центральним банком комерційним банкам.

Опосередковане фінансування - переміщення грошей між суб'єктами ринку через фінансових посередників.

Позичковий процент - ставка процента, що виплачується позичальником банку за користування позичкою.

Попит на гроші - потреба суб'єктів економіки в певній сумі грошових коштів.

Пропозиція грошей - загальний обсяг монети, паперових грошей, депозитів та інших ліквідних активів в економіці.

Пряме фінансування - переміщення грошей по ринкових каналах безпосередньо від власників до позичальників.

Ринок грошей - сектор грошового ринку, де об'єктом операцій виступають короткострокові фінансові інструменти (до 1 року).

Ринок капіталу - сектор грошового ринку, на якому купуються і продаються середньострокові та довгострокові кошти (більше 1 року).

Фінансовий інструмент - фінансовий актив або цінний папір.

Фінансовий посередник - суб'єкт ринку, метою діяльності якого є торгівля фінансовими інструментами.

Тема 4. ГРОШОВІ СИСТЕМИ

Облікова ставка процента - плата, що оголошується й стягується центральним банком за кредитні ресурси, які надаються комерційним банкам.

Операції на відкритому ринку - купівля і продаж центральним банком державних цінних паперів. Купівля цих паперів комерційними банками скорочує їх кредитні ресурси, а викуп цінних паперів центральним банком розширює кредитні ресурси комерційних банків. Відповідно це впливає на грошову масу в обігу.

Платіжний оборот - уся сукупність платежів грошима у готівковій та безготівковій формах щодо погашення всіх грошових зобов'язань, що виникають між економічними суб'єктами.

Ревальвація (реставрація) - офіційне підвищення державного золотого вмісту та валютного курсу або тільки валютного курсу національної грошової одиниці щодо іноземних валют.

Тема 5. ІНФЛЯЦІЯ І ГРОШОВІ РЕФОРМИ

Базові терміни та поняття:

Інфляція - знецінення нерозмінних на золото паперових грошей внаслідок надмірного їх випуску і переповнення ними каналів обігу.

Інфляція попиту - інфляція, яка викликана підвищенням цін під впливом сукупного попиту.

Інфляція витрат (пропозиції) - інфляція, яка викликана підвищенням цін під впливом росту витрат виробництва.

Стагфляція - інфляція, яка супроводжується стагнацією виробництва і високим рівнем безробіття в країні.

Грошова реформа - повна або часткова структурна перебудова державою наявної в країні грошової системи.

Тема 6. ВАЛЮТНИЙ РИНОК І ВАЛЮТНІ СИСТЕМИ

Валюта - грошова одиниця, що використовується у функціях світових грошей.

Валютний курс - ціна грошової одиниці однієї країни, виражена у грошовій одиниці іншої країни.

Валютний ринок - сукупність обмінних та депозитно-кредитних операцій в іноземних валютах, які здійснюються між юридичними та фізичними особами за ринковим курсом або процентною ставкою.

Валютні відносини - відносини, що виникають під час функціонування грошей у міжнародному обороті.

Валютні обмеження - законодавчо визначені обмеження на здійснення валютних операцій в країні (для певних груп економічних суб'єктів, для певних видів операцій, валют тощо).

Тема 7. КІЛЬКІСНА ТЕОРІЯ ГРОШЕЙ

Базові терміни та поняття:

Попит на гроші - запас грошей, який прагнуть мати економічні суб'єкти в своєму розпорядженні на певний визначений момент часу.

Пропозиція грошей - бажання економічних суб'єктів позичити певну частину своїх грошових коштів заради одержання доходу.

Грошово-кредитна політика - комплекс взаємопов'язаних, скоординованих на досягнення заздалегідь визначених цілей заходів щодо регулювання грошового обороту, які здійснює держава через ЦБ.

Експансійна політика (політика „дешевих” грошей) - сукупність заходів, націлених на розширення пропозиції грошей.

Рестрикційна політика (політика „дорогих” грошей) - сукупність заходів, націлених на скорочення пропозиції грошей.

Інструменти грошово-кредитної політики - конкретні заходи ЦБ, спрямовані на зміну маси грошей в обігу та рівня процентної ставки.

Монетизація бюджетного дефіциту полягає в пошуку грошових коштів, достатніх для покриття (фінансування) перевищення бюджетних витрат над бюджетними доходами.

Монетизація ВВП полягає в доведенні маси грошей в обороті до рівня, достатнього для успішної реалізації всього обсягу вироблених товарів та послуг і погашення боргових зобов'язань.

Тема 8. НЕОБХІДНІСТЬ І СУТНІСТЬ КРЕДИТУ

Базові терміни та поняття:

Кредит - економічні відносини між юридичними та фізичними особами. А також державами з приводу отримання позики в грошовій або товарній формі на засадах поверненості, строковості, платності.

Кредитор - суб'єкт кредитних відносин, який надає кредит іншому суб'єкту господарської діяльності у тимчасове користування.

Позичальник - суб'єкт кредитної угоди, що отримав у тимчасове користування кредит.

Об'єкти кредиту - економічні процеси, відносно яких укладається кредитна угода.

Суб'єкти кредиту - учасники кредитної угоди, як мінімум, кредитор і позичальник.

Економічні межі кредиту - границя відносин з приводу передачі вартості у тимчасове використання.

Забезпечення кредиту - матеріальні і нематеріальні активи, які в разі неповернення кредиту кредитор може використати для компенсації своїх збитків.

Кредитоспроможність - спроможність суб'єкта повернути кредит у випадку його надання. Є однією з головних умов надання кредиту.

Тема 9. ВИДИ ФУНКЦІЙ ТА РОЛЬ КРЕДИТУ

Базові терміни та поняття:

Кредитна система - сукупність установ, які реалізують кредитні відносини у конкретній державі.

Кредитна спілка - громадська організація, головною метою якої є фінансовий та соціальний захист її членів шляхом залучення їх особистих заощаджень для взаємного кредитування

Акціонерне товариство - це домінуюча форма комерційної організації у країнах з ринковою економікою.

Акції на пред'явника - емітуються без зазначення власника.

Акціонерне товариство відкритого типу - акції такого підприємства вільно продаються і купуються.

Акціонерне товариство закритого типу - акції такого підприємства розподіляються між акціонерами і не надходять у відкритий продаж.

Акція - цінний папір, без установленого строку обігу, що засвідчує майнову участь її власника у капіталі акціонерного товариства.

Вторинний ринок цінних паперів - це ринок, де продаються і купуються раніше випущені цінні папери і де відбувається заміна їх власників.

Державні облигації - це свідоцтва про надання їх власниками позики державі в особі національного уряду та місцевих органів управління.

Іменні акції - реєструються в акціонерних книгах товариства на ім'я власника.

Корпоративні облигації - це облигації, емітовані юридичними особами.

Облігація - це свідоцтво про надання позички, яке дає право на одержання, як правило, щорічного доходу у вигляді процента.

Опціон - це контракт на право купити або продати певну кількість цінних паперів у будь-який момент протягом визначеного строку за фіксованою ціною.

Первинний ринок цінних паперів - це ринок, на якому розміщуються вперше випущені (емітовані) цінні папери, відбувається мобілізація капіталів корпораціями, товариствами, підприємствами і запозичення коштів ними та державою.

Привілейовані акції - надають їх власникам певні переваги порівняно з власниками простих акцій. Зокрема, по привілейованим акціям встановлюється фіксований дивіденд, який виплачується раніше, ніж його визначають для власника простих акцій.

Проста акція - найчастіше дає власникові право одного голосу на загальних зборах акціонерів, а розмір дивідендів по ній не фіксується і залежить від фінансового стану акціонерного товариства.

Ринок цінних паперів (фінансовий, фондовий) - це специфічна сфера ринкових відносин, де об'єктом операцій є цінні папери.

Фондова біржа - це ринок, який регулярно функціонує і на якому здійснюється торгівля цінними паперами.

Ф'ючерс - це контракт, який передбачає зобов'язання купити або продати певну кількість цінних паперів у чітко встановлений час у майбутньому.

Цінні папери - це свідоцтва про участь їх власників у капіталі акціонерного товариства або наданні позички.

Ломбард - спеціалізована небанківська кредитна установа, яка видає позички під заклад рухомого майна.

Небанківські фінансово-кредитні інститути - фінансові посередники, діяльність яких не пов'язана з базовими операціями грошового ринку.

Страхова компанія (страховик) - установа, яка спеціалізовано займається реалізацією відносин щодо захисту майнових інтересів фізичних та юридичних осіб під час настання окремих подій (страхових випадків) за

рахунок грошових фондів, що акумулюються із отриманих ними страхових внесків (страхових премій).

Банківський кредит - вид кредиту, що надається банками підприємствам, домашнім господарствам і державам.

Бланковий кредит - кредит, який видається без забезпечення, а лише під зобов'язання його повернути. Надається, як правило, надійним позичальникам. Комерційні банки можуть надавати бланкові позики лише в межах наявних власних коштів.

Державний кредит - вид кредиту, при якому одним із суб'єктів кредитних відносин (як правило, позичальником) виступає держава.

Довгостроковий кредит - кредит, що охоплює позики, які надаються на строк понад 3 роки і призначені для формування основних фондів.

Комерційний кредит - вид кредиту, що надається продавцем покупцеві у вигляді відстрочення платежу за реалізовані товари і послуги.

Короткостроковий кредит - кредит, що надається на задоволення короткострокових (до 1 року) потреб позичальника, які виникають у зв'язку з витратами виробництва і обігу та не забезпечуються надходженням коштів у відповідному періоді.

Лихварський кредит - економічні відносини, що виникають за умови порушення рівноваги між кредитором і боржником та переваги на боці кредитора.

Міжнародний кредит - вид кредиту, що обслуговує рух позичкового капіталу у сфері міжнародних економічних відносин.

Середньостроковий кредит - кредит, який охоплює позики строком від 1-го до 3-х років, призначені для оплати обладнання, поточні витрати, фінансування капітальних вкладень.

Споживчий кредит - вид кредиту, що надається у грошовій чи товарній формах населенню фінансово-кредитними інститутами та нефінансовими організаціями (фірмами) з метою придбання товарів тривалого користування.

Принцип кредитування - положення кредитного механізму, що визначає процес кредитування. До принципів кредитування належать: строковість, забезпеченість, платність, цільовий характер використання.

Перерозподільча функція кредиту - розподіл через кредитний механізм позичкового капіталу між окремими економічними агентами, галузями народного господарства, регіонами і в глобальному масштабі.

Емісійна функція кредиту - у сучасній економіці гроші виникають внаслідок банківського кредитування. Нестача платіжних засобів у економіці також може покриватись за рахунок розширення комерційного кредиту.

Кредитна лінія - оформлена договором згода банку надавати кредити протягом певного часу до заздалегідь визначеної максимальної

величини - ліміту кредитування. Протягом дії кредитної лінії клієнт може у будь-який момент одержати позичку.

Револьверний кредит - автоматично поновлюваний кредит у межах обумовленого кредитним договором розміру.

Контокорентний кредит - кредит, за якого банк відкриває клієнту контокорентний (активно-пасивний) рахунок, з якого здійснюються всі платежі клієнта, в тому числі за рахунок кредиту в межах установленого ліміту, та зараховуються всі надходження (у тому числі - в рахунок погашення кредиту).

Овердрафт - різновид контокоренту, вид короткострокового (до 1 року) кредиту, що надається надійним клієнтам банку навіть за умов наявності від'ємного сальдо на рахунку такого клієнта.

Тема 10. ФІНАНСОВЕ ПОСЕРЕДНИЦТВО ГРОШОВОГО РИНКУ

Кредитна система - сукупність установ, які реалізують кредитні відносини у конкретній державі.

Кредитна спілка - громадська організація, головною метою якої є фінансовий та соціальний захист її членів шляхом залучення їх особистих заощаджень для взаємного кредитування

Акціонерне товариство - це домінуюча форма комерційної організації у країнах з ринковою економікою.

Акції на пред'явника - емітуються без зазначення власника.

Акціонерне товариство відкритого типу - акції такого підприємства вільно продаються і купуються.

Акціонерне товариство закритого типу - акції такого підприємства розподіляються між акціонерами і не надходять у відкритий продаж.

Акція - цінний папір, без установленого строку обігу, що засвідчує майнову участь її власника у капіталі акціонерного товариства.

Вторинний ринок цінних паперів - це ринок, де продаються і купуються раніше випущені цінні папери і де відбувається заміна їх власників.

Державні облигації - це свідоцтва про надання їх власниками позики державі в особі національного уряду та місцевих органів управління.

Іменні акції - реєструються в акціонерних книгах товариства на ім'я власника.

Корпоративні облигації - це облигації, емітовані юридичними особами.

Облігація - це свідоцтво про надання позички, яке дає право на одержання, як правило, щорічного доходу у вигляді процента.

Опціон - це контракт на право купити або продати певну кількість цінних паперів у будь-який момент протягом визначеного строку за фіксованою ціною.

Первинний ринок цінних паперів - це ринок, на якому розміщуються вперше випущені (емітовані) цінні папери, відбувається мобілізація капіталів корпораціями, товариствами, підприємствами і запозичення коштів ними та державою.

Привілейовані акції - надають їх власникам певні переваги порівняно з власниками простих акцій. Зокрема, по привілейованим акціям встановлюється фіксований дивіденд, який виплачується раніше, ніж його визначають для власника простих акцій.

Проста акція - найчастіше дає власникові право одного голосу на загальних зборах акціонерів, а розмір дивідендів по ній не фіксується і залежить від фінансового стану акціонерного товариства.

Ринок цінних паперів (фінансовий, фондовий) - це специфічна сфера ринкових відносин, де об'єктом операцій є цінні папери.

Фондова біржа - це ринок, який регулярно функціонує і на якому здійснюється торгівля цінними паперами.

Ф'ючерс - це контракт, який передбачає зобов'язання купити або продати певну кількість цінних паперів у чітко встановлений час у майбутньому.

Цінні папери - це свідоцтва про участь їх власників у капіталі акціонерного товариства або наданні позички.

Ломбард - спеціалізована небанківська кредитна установа, яка видає позички під заклад рухомого майна.

Небанківські фінансово-кредитні інститути - фінансові посередники, діяльність яких не пов'язана з базовими операціями грошового ринку.

Страхова компанія (страховик) - установа, яка спеціалізовано займається реалізацією відносин щодо захисту майнових інтересів фізичних та юридичних осіб під час настання окремих подій (страхових випадків) за рахунок грошових фондів, що акумулюються із отриманих ними страхових внесків (страхових премій).

Тема 11. ЦЕНТРАЛЬНІ БАНКИ

Базові терміни та поняття:

Дворівнева банківська система - банківська система, в якій емісійно-організаційні банківські функції відокремлені від інших і реалізуються в так званому першому (верхньому) рівні банківської системи.

Центральний банк - банк першого рівня в дворівневій банківській системі.

Головне призначення ЦБ - управління грошовим оборотом з метою забезпечення без інфляційного розвитку економіки країни.

Правовий статус ЦБ - державний орган управління з покладеними на нього особливими завданнями у сфері грошово-кредитних відносин і банківської діяльності.

Організаційна структура ЦБ визначається формою державного устрою країни (федерація або унітарна держава), національними традиціями і особливостями банківського законодавства.

ЦБ як емісійний центр користується монопольним правом емісії національної валюти, організовує і регулює грошовий оборот, прогнозує обсяги готівкового обороту, встановлює правила випуску в обіг, зберігання, перевезення, інкасації та вилучення з обігу готівки, визначає порядок ведення касових операцій для банків та підприємств.

ЦБ як банк банків забезпечує касове, розрахункове та кредитне обслуговування *комерційних банків*.

ЦБ як орган банківського регулювання та нагляду несе відповідальність згідно законодавчих та нормативних актів країни щодо регулювання банківської діяльності.

Банківський нагляд - моніторинг процесів, що відбуваються в банківській системі на різних стадіях функціонування банків: з моменту їх створення до моменту ліквідації.

ЦБ як банкір і фінансовий агент уряду є головним банком щодо проведення фінансових операцій та радником уряду з питань монетарної та фінансової політики.

ЦБ як провідник монетарної політики визначає та реалізує грошово-кредитну політику держави.

Облікова ставка НБУ - величина плати (у процентах), що стягується Національним банком України за проведення операції з кредитування комерційних банків шляхом рефінансування їхніх активних операцій (обліковий кредит).

Обов'язкові банківські резерви - сума грошових коштів, яку повинні постійно зберігати комерційні банки на своїх рахунках в центральному банку. Визначаються у вигляді норми в процентах до банківських пасивів.

Тема 12. КОМЕРЦІЙНІ БАНКИ

Базові терміни та поняття:

Актив банку - частина бухгалтерського балансу (ліва сторона), яка характеризує склад, розміщення і використання коштів банку, згрупованих за їх економічним значенням у процесі відтворення.

Активні операції банку - кошти на кореспондентському рахунку, в касі, вкладені в майно, розміщені в інших банках, цінних паперах, надані кредити, інші кошти та інші активи, що дають прибуток банку.

Активні операції банку - фінансові операції з розміщення вільних коштів з метою отримання прибутку. До активних операцій банку належать: надання кредитів та позичок, придбання цінних паперів,

вкладення коштів у комерційні проекти, лізингові, факторингові операції, операції з векселями та інші банківські операції.

Балансовий прибуток банку - загальна сума прибутку від усіх видів діяльності банку, яка відображається в балансі. Складається з прибутку від операційної діяльності та надходжень і збитків від позареалізаційних операцій.

Банк - кредитна установа, яка мобілізує кошти, надає їх у позичку, здійснює розрахунки між економічними суб'єктами.

Банківська ліквідність - здатність банку забезпечити своєчасне виконання своїх грошових зобов'язань. Визначається збалансованістю між строками і сумами погашення активів та строками і сумами виконання зобов'язань банку.

Банківські ресурси - сукупність коштів, які знаходяться в розпорядженні банку і використовуються ним для здійснення кредитних та інших активних операцій.

Великий кредит - сукупний розмір позик, що є у комерційного банку стосовно одного позичальника, який перевищує 10% власних коштів (капіталу) банку.

Власні кошти банку - сукупність різних за призначенням фондів, які забезпечують економічну самостійність і стабільність банку.

Депозит банківський - грошові кошти фізичних і юридичних осіб або цінні папери, які передані на зберігання до банку за відповідну плату.

Залучені кошти банку - сукупність коштів, які акумулюються банком на різних рахунках клієнтів у вигляді депозитів, або це придбані на грошовому ринку міжбанківські кредити чи централізовані ресурси.

Комерційний банк - банківська установа, яка належить до другого рівня банківської системи України.

Кредитний портфель - сукупність усіх позик, наданих банком з метою отримання прибутку.

Кредитний ризик - ризик несплати позичальником основного боргу і відсотків, що належать кредитору.

Кредитно-інвестиційний портфель - сукупність усіх позичок, наданих банком, та придбаних цінних паперів.

Кредитоспроможність - наявність передумов для отримання кредиту і здатність повернути його. Визначається показниками, які характеризують позичальника: його акуратністю при розрахунках за раніше отримані кредити, його поточним фінансовим станом, здатністю в разі необхідності мобілізувати кошти із різних джерел.

Ліквідність банку - спроможність банку з точки зору виконання як звичайних, так і непередбачених зобов'язань.

Маржа банківська - різниця між курсами валют, цінних паперів, відсотковими ставками й іншими показниками.

Обов'язкові банківські резерви - сума грошових коштів, яку повинні постійно зберігати комерційні банки на своїх рахунках в центральному банку. Визначаються у вигляді норми в процентах до банківських пасивів.

Пасив банку - одна з двох частин бухгалтерського балансу (права сторона), в якій на певну дату в грошовому виразі відображені джерела утворення коштів банку.

Пасивні операції банків - операції, за допомогою яких банки формують свої ресурси для здійснення активних операцій.

Платоспроможність - здатність юридичної чи фізичної особи своєчасно і повністю виконати свої платіжні зобов'язання.

Позичальник - фізичні чи юридичні особи, які можуть отримати в тимчасове користування кошти на умовах повернення, платності, строковості.

Процентний ризик - ризик змін процентних ставок, що негативно позначається на прибутку банку.

Ризик ліквідності - ризик, при якому в банку виявиться недостатньо грошових коштів для виконання платіжних зобов'язань у встановлені строки.

Рейтинг банку - показник, за яким проводиться порівняння банків за допомогою обраних критеріїв.

Рефінансування - погашення старої заборгованості шляхом випуску нових позик, головним чином заміною короткострокових зобов'язань довгостроковими цінними паперами.

Ризик банківський - можливість одержання втрат у разі виникнення несприятливих для банку обставин.

Ризик відсотковий - небезпека втрат банку через перевищення відсоткових ставок, що виплачуються за залученими коштами, над ставками за наданими позичками.

Статутний фонд - сукупність власних коштів акціонерів або пайових внесків засновників (учасників) у грошовій формі, які надаються ними у постійне розпорядження банку.

Вклад - це грошові кошти (в готівковій і безготівковій формі, в національній або іноземній валюті), передані в банк їх власником (або третьою особою на ім'я власника) для зберігання на визначених умовах.

Інвестиційні операції - вкладання банками коштів у цінні папери підприємств на порівняно тривалий період часу.

Іпотечний кредит - економічні відносини, що виникають з приводу надання кредиту під заставу нерухомого майна.

Кредитний ризик - ризик несплати позичальником основного боргу і відсотків за користування кредитом.

Лізинговий кредит - економічні відносини між юридичними особами, що виникають у випадку оренди майна і супроводжуються укладенням лізингової угоди.

Овердрафт - дебетове сальдо за контокорентним рахунком, з яким погодився банк, різновид кредиту.

Споживчий кредит - вид кредиту, що надається у грошовій чи товарній формах населенню фінансово-кредитними інститутами та нефінансовими організаціями (фірмами) з метою придбання товарів тривалого користування.

Факторинг - придбання права на стягнення боргів (покупка дебіторів).